

நினைவில்லே துன்ப அலகைகளை எழுப்பிக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரியில் அவர் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். அடிக் கடி சனென்று பார்த்து தவேகைகளை கவனித்து வந்தனே. அவரது நோய் தீராத நோயாகும். அதை நண்பரே அறிந்திருந்தார். அவரது நோய் பற்றிய விபரங்களை எந்த டாக்டரிலும் பார்க்க அவரே நன்கு அறிந்திருந்தார். மரணத்துகளைத் தடேப் பற்றி உடலகை காப்பாற்றி வந்தார். தோல் நோய்க்காக உண்ணும் மரணத்து அவரது எலும்புகளையே பாதித்துவிட்டது. நீரிழிவு நோய் வறே. குடும்பமேயில்லை. தனி மனிதனாக கும்பனித் திருவிழுள்ள ஒரு சிறு ஓட்டலிலுள்ள அறையில் வாழ்ந்து வந்தார். நோய்க்கேற்ற பிரத்தியகே உணவு கிடையாது. அவர் பெற்ற பென்ஷன் அளவு அவரது மரணத்து களாகவே அளவாயிருந்தது. எழுத்துமலம் சிறு வருவாய் இடையிடவை வந்துகொண்டிருந்தது.

தமக்காக கிடத்த வரவாயை மிகவும் சிக்கனமாகவே செலவு செய்துவந்தார். தன்பணக்கஷ்டங்கள் பற்றி ஒருசில நெருங்கிய நண்பர் தவிர வறே எவராகும் கபறியிருக்கமாட்டார் என்றே நம்புகிறேன். என்னிடம் ஒருதடவை உதவி கேட்டபோது மிகவும் தயக்கத்துடன், தவிரக் கமுகியாத நிலையிலேயே கேட்டார். அவ்வளவுதான் என்னாலும் அவரது நிலமையை அறிய முடிந்தது. மிகவும் வருத்தமடைந்தனே. அவர் கேட்டதை உதவினேன். அதவேளே எவ்வளவுமும் தவேயறே படும் போது தயங்காது கேட்கும் படியும் சொல்லியிருந்தனே. மிகவும் நாணயமான முறையிலேயே என் வண்டுகளையையும் அவர் பயன்படுத்தினார் என்றே கபறுவனே.

ஆஸ்பத்திரியில் கட்டிலிலிருந்து இறக்கி விட்டுவிட்டனர் என்ற செய்தி ஒன்று காலையில் நாள் அலுவலகம் சனெறதும் டலெப்போனில் அறிந்தனே. உடனே என்னோடு பணியாற்றிய சிங்கள நண்பர், ஆஸ்பத்திரியில் செல்வாக் குப்பெற்றவரை அழைத்துக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக் குச்சு சனெறனே. வாட்டின் ஓரமாக இருந்த ஒரு வாங்கில் தன் சிறு உடமைகளை தலையணைபாக வைத்து அரை உயிரில், சவநிலையில், குடங்கியபடி கிடந்தார். என் நெஞ்சு ஒரு தடவை அதிர ந்ததையும் அச்சோகமயமான காட்சியையும் என்னால் இன்று வரையறக் கமுகியவில்லை. என்றும் மறக் கமுகியாது என்றே நினைக்கிறேன். என் சிங்கள நண்பரிடம் அவரின் சிறப்புகள் பற்றிக் கபற முனந் தபோது என் நெஞ்சு அடத்தது கண்ணிரவே வந்து விட்டது. சிங்கள நண்பர் உடனே உரியவர்களிடம் சொல்லி கட்டிலுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். நண்பரை தட்டி எழுப்பினேன். கரல் ஓலியில்லாம் குறந் துவிட்டது. நான் செய்த ஏற்பாடுகள் பற்றி சொல்லி ஆறுதல் கபறினேன். அலுவலகம், திரும்பியதும் பெரியாஸ்பத்திரியில் செல்வாக் குள்ள நண்பர்களிடமில்லாம் டலெப்போனில் சொன்னனே. மக்கியமாக திரும்பு: கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் சுகாதார அமைச்சின் செயலாளர், ஆஸ்பத்திரி அதிபர் ஆகியவர் மலம் அ. ந. க. வைதக்கபடி கவனிக்க ஏற்பாடு செய்தார். ஆஸ்பத்திரி அதிபர் அன்று மாலையே சனென்று நண்பரை பார்வையிட்டதாகப் பின் அறிந்தனே. எப்படியிருப்பினும் ஆஸ்பத்திரியில் அவர் ஒரு சாதாரண நோயாளியே உணவு, பதார்த்த வகைகள் நண்பராக் குப்பிடித்தபடி அங்கு எதிர்பார்க்க முடியாது; எங்கள் வீட்டிலிருந்து இடையிடவை அனுப்பினேன். ஆயினும் உணவு வகையிலும் அவரை நாள் தோறும் பார்த்து தவேகைகளை கவனித்ததிலும் நன்கு உதவியவர்கள் அவரது நீண்டநாள் நண்பர்களான இருவர், ஒருவர் இப்பால், மற்றவர் லீஸ் வீரமணி.

லபிஸ் வீரமணியும் அவரது மனைவியாரும் செய்த பணிகளை என் நெஞ்சம் என்றும் மறந்து விடமுடியாது. நோயுற்றவர்களாக் குப்பணி விடகைகள் செய்தவை

பார்த்திருக்கிறேன். ஆயினும் அ. ந. க. போன்ற ஒருவருக்கு நண்பரும் மனவியும் பதார்த்த உணவு ஊட்டவதில் காட்டிய மனிதாபிமானத்தை நானே பார்த்து வியந்தேன். எந்த உடன் பிறந்த சகோதரரோ, காட்டிய மனவியோ கட்டித் தகையை ஆர்வத்தோடு பணிவிடை செய் திருக்க முடியாது என்றே கருவனே! சப்ப, கஞ்சி போன்ற திராவக உணவை அவரை நிமிர்த்தி இருத்தி வாயில் சிறிது சிறிதாக ஊட்டினர். அவ்வூதவியின் மூன் நான் செய்த பண உதவிகளில்லாம் சிறுமடைபெற்றன. ஏனெனில் நண்பரின் உடல் நிலை சாதாரண நோயாளி போன்றதல்ல. நோய்தீ விரமடைய அவரது தோல் நோய் அவரது உருவத்தையே அசிங்கமாக்கிவிட்டது. அந்நோயின் தன்மையை அறிந்த எவரும் அண்மையில் நெருங்கி அவரைத் தீண்டமாட்டார்கள், நானே எனவீட்டுக் கழந்தகைகளை நினதத்து தபக்க, நிமிர்த்த தயங்குவதுண்டு. அவரது நெருங்கிய சில நண்பர்களே இந்த நோய்க்கு அஞ்சியே அவரைப் பார்க்க ஆசுபத்திரிக்கு வராதது விட்டதையே நான் அறிவனே. (இதை உணர்ந்ததோ, உணராமலோ நண்பர் அவர்கள் தன்னவைந்து பார்க்காததற்காக கவலைப்பட்டார்) இத்தகைய நிலையில் லீஸ் வீரமணி, அவரது மனவியாரின் தொண்டுகள் மறக்கவே முடியாது. இத்தகைய நல்ல நண்பர்களைப் பெற்றதும் அவரது பாக்கியமயோகும்.

நான் மீன்றுவார விடும்முறையில் தமிழ்நாடு சல்ல வணேபி நேரிட்டது. நண்பர் இக்பால், காவலபர் இராசதுரை ஆகியவர்களிடம் அவரைப் பற்றிக் கவனிக்கும் படியும் எதிர் பாராத நிகழ்வு ஏற்படின் எடுக்க வணேபிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் கறிவிட்டுச் சன்றனே. நண்பர் வாய்விட்டுக் கேட்காத போதும் அவர் என உதவியை நம்பி யிருந்தார். அந்த நம்பிக்கையை நிலைநாட்ட வணேடும் என்ற நினவை என மனதில் என்றும் நிலைத்திருந்தது.

சன்னையிலிருந்து திரும்பியபோதும் அவர் உடல் நிலையில் அதிக மாற்றம் ஏற்படவில்லை. ஆஸ்பத்திரியிலயே ஏற்றமும் தாழ்ச்சியுமாக அவரது உடல் நிலை நீடித்தது. வறே வாட்டிற்கு மாற்றப்பட்டிருந்தார். சில நாட்களாக அவர் உடல் நிலை மோசமாகிக் கொண்டே வந்தது. மரண பயம் அவரை ஆட்கொண்டது. மீண்டும் வளையறே வருவனே என்ற தம்புகுறந்ததுவிட்டது. அர்த்தமற்ற கதகைகள், ! பூலம்பல்கள் மன நிலையை புலப்படுத்தின. □

மாலையில் பாரித்தபோது உணர்வற்ற நிலையிலயே கிடந்தார். நண்பகல் அல்லது மாலையில் தான் நான் வழமையாக அவரைப் பார்க்கச் செல்வதுண்டு. ஆனால் அன்று அதிகாலை எட்டரை மணிக் கே என்றுமில்லாதபடி ஆசுபத்திரிக்கு அவரைப் பார்க்கச் சன்றனே. வாட்டில் அவரது கட்டில் இருந்த இடத்தில் அவரைக் காணவில்லை. நர்சிடம் ஆவலோடு கேட்டனே. அவள் அழதத்துச் சன்றே ஓதுக்கப்பும்றமாக திரையில் மறகைக்கப்பட்டிருந்த நண்பரின் உடலைக் காட்டினுள். மரணத்தின் தனிமையும் சோகமும் பயமும் என்னை ஒரு கணம் ஆட்கொண்டது. நஞ்சு விறதத்துவிட்டது. கண்ணிரே வரவில்லை.

கும்ரன் பெர்வரி 15, 1974

கும்ரன் □□□□□□ 15, 1974

000000 000000 0.0.0. (2)

நண்பர் அ. ந. க. வின சடலத்தகை கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரியில் சிறிது நேரத்திற்குமலே தனிமையில் என்னால் பார்க்கவே முடியவில்லை. வாட்டிலிருந்து சவ அறகைக் கு எடுத்துச் சின்ற பின்றரே நாம வளையே எடுத்துச் சிலை மமுடியும் என்பதை அறிந்தனே. அதற்குமலேம ஓரிரும்ணி நேரம் ஆகலாம் என்றனர். நான் உடனே அலுவலகத்திற்கு ஓடிவந்து டலெப்டோனே எடுத்து நண்பர்கள் அனைவருக்கும் அறிவித்தனே. காவலர் ராசதுரை, இக்பால், சில்லையர் சிலை வராசன் ஆகிய நண்பர்கள் தினகரன் அலுவலகத்தில் உடன் சந்திப்பதாகத் தெரிவித்தனர். அரமைணி நேரத்தில் அங்கு கபி மரணச் சடங்கை பொறுப்பேற்று நடத்துவது பற்றி முடிவு செய்தோம். நண்பர் சிவகருநாதனும் எம்முடன் இருந்தார். பொரளையிலுள்ள ரமேன் டஸ் மரணச் சடங்கு அலுவலகத்திலுள்ள காட்சியறையில் பார்வகைக் கு வதைத் து மறுநாள்தகனம் செய்ததாக முடிவு செய்தோம். பத்திரிகைகளுக்கு செய்தி கொடுத்துவிட்டு, தந்தி அனுப்ப வேண்டியவர்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு பெரியாஸ்பத்திரிகைக்குச் சின்றோம். அங்கு செய்தி எட்டிய நண்பர்கள் வரத்தொடங்கிவிட்டனர். சில உறவினர்களும் வந்தனர். ஆயினும் மரணச் சடங்கு பற்றிய முழுப் பொறுப்பும் எழுத்தாள நண்பர்களின் பொறுப்பிலேயே நடந்தது. நண்பர் பிரமேஜியும் எம்முடன் சேர்ந்து ரமேன் டஸ் ஏற்பாடுகளைக் கவனித்தார். இத்தகைக்கும் அ. ந. க. வுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்டிருந்த நேரடி உறவும் பழக்கமும் மிகக் குறுகிய காலத்ததயோகும். ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளில் ஆர்வம் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்தே அ. ந. கந்தசாமி என்ற பெயரை அறிந்திருந்தனே. ஆயினும் நேரிகண்டு பழகியது குறவை. 1961இன் பின் முற்போக்கழைத்தாளர் சங்கத்து நடவடிக் கைகளில் அ. ந. க. வும் ஈடுபட்டிருந்தபோதும் நரூங்கிப் பழக வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. அரசாங்க செய்திப் பகுதியில் கடமையாற்றிய காலத்தில் அவர் இலக்கிய உலகில் அதிகம் ஈடுபட்டதில்லை என்றே கபிறவேண்டும்.

அரசாங்க செய்திப் பகுதியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றதும் தமது பின்ஷன் பெறுவதை துரிதப்படுத்துவதற்காக திறைசரேக் கு வந்திருந்தார். அதையொட்டி அவரை அடிக் கபி காணநேரிட்டது. அவரோடு நரூங்கிப் பழகவேண்டியும் ஏற்பட்டது. ஓய்வுபெற்ற காலத்தில் மீண்டும் எழுத ஆரம்பித்தார். தினகரனில் தொடர்ந்து எழுதினார். தினகரன் ஞாயிறு இதழில் 'மனக்கண்' என்ற அவரது நாவல் தொடர்ந்து வெளிவந்த காலம், சூதந் திரனில் அவர் ஆசிரியராக இருந்து எழுதிய காலத்தின் பின் ஏற்பட்ட ஓர் உச்சகட்டமான காலமாகும். நண்பர்களிடமில்லாமல் தனது நாவலின் சிறப்பு பற்றிக் கட்டு அறிவதில் பெருமகிழ்வு அடந்தார். நாவல் எழுதுவதில் கவனிக் க வேண்டிய நவரச உத்திகள் பற்றியெல்லாம் பபித்தும், பபித்த நாவல்களை ஆராய்ந்து உணர்ந்தும்

அறிந்திருந்தார். உதாரணமாக சோகரசமான கதகளையே மக்கள் மனதில் நீண்டு நிலைத்திருக்கும் என்பதைப் பல கதகளையே உதாரணமாகக் கூறி நிரூபிப்பார். அவர் முடிபாக்கக் கொண்ட கருத்துகளையே வாதிட்டு வற்றிப்பற முடியாது. அவர் காலம், நேரம், இடம் அனதையையும் மறந்து வாதிடும்வார். அவ்வளவே உணர்ச்சிவசப்படும் தன்னையே மறந்துவிடும்வார். கலை, இலக்கியத்துறைகளிலுள்ள உருவங்கள் அனதையே மறந்துவிடும், தன்கருத்துக்களையே கற்றுப் பயன்படுத்தினார். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய துறைகளிலெல்லாம் தமது வல்லமையை வெளிப்படுத்தினார். எந்த விஷயம் பற்றி எழுதவேண்டுமாயினும் அதைப்பற்றிக் கிடக்கக் கூடிய நிலங்களையெல்லாம் உடனே தேடிப் பிடித்துவிடும்வார். இலங்கை வானலெயிலும் அவர் தொடர்ந்து பல நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றினார். அவரை ஒரு வானலெயிக் கலஞ்சூர் என்றுகூடக் கூறுவதில் தவறில்லை. இலங்கை வானலெயித் தமிழ்ப் பகுதியில் அவரை அனதையும் நன்கு அறிந்து பழகியிருந்தனர். அதுமன்றி ஈழத்தின் பிரபலமான ஆக்க கலை, இலக்கிய கர்த்தாவாக விளங்கிய அ. ந. க. வின மறவைப் பற்றிய சயெத்தியை இலங்கை, வானலெயி சயெத்தி அறிக்கமைலமும் அறிவிக் கப்படவேண்டுமென விரும்பினேன்.

இலங்கை வானலெயித் தமிழ்ப் பகுதியை டெலிப்போனில் எடுத்து முக்கிய அதிகாரி ஒருவரிடம் மரணச்சயெத்தியைத் தெரிவித்து சயெத்தி அறிக்கமைலம் அறிவிக் க ஆவன சயெத்தியும் படியும் வண்பினேன். அந்த நண்பர் இதற்காக உதவ முன் வரவில்லை. அதுவறே பகுத்தியினரின் கடமை, "நான் அப்பகுதியில் தெரிவிக் கிறேன்" என்று சாதாரணமாகக் கூறினார். நான் உணர்ச்சிவசப்பட்டிருந்த அவ்வளவே அவர் கூறிய தொனி எனக்கு மிகவும் வதேனயாகவும் இருந்தது. அவர் கவனிப்பார் என்ற முழு நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படவில்லை. சயெத்தியில் அறிவிக் கச் சயெத்தி வது மிகவும் சிக்கலான விஷயமாயிருக்கலாம் என்று கூறி என் மனதையே சாந்தப்படுத்திக்கொண்டேன். அதைத் தொடர்ந்து சோர்வுடன் பாராளுமன்றத்தில் பணியாற்றிய அ. ந. க.வின நண்பர்களுக்கு சயெத்தி தெரிவிக் கச் சனென்றேன். அங்கு நண்பர் சூந்தரலிங்கத்தையே கண்டு மரணச்சயெத்தியைச் சனெனதும் இலங்கை வானலெயி பற்றிய நினவை வந்தது, சூந்தர் வளையே கடமையாற்றியபோதும் இலங்கை வானலெயியுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவராக இருந்ததை அறிவனேன். வானலெயிச் சயெத்தி அறிக்கையில் தெரிவிப்பது பற்றிக் கூறியதும் "இதுவா, இப்பொழுதே சயெத்தி கிறேனே" என்று மிகவும் சாதாரணமாகக் கூறிவிட்ட டெலிப்போனை எடுத்தார். சயெத்திப் பகுதியில் இருந்தவர், நீர் கூறும் விபரத்தை அப்படியே வாசிக்கச் சயெத்தி கிறோம்" என்று கூறி அவரது ஸ்ரெனேவிடம் போட்டுவிட்டார். நண்பர் சூந்தர் அ. ந. க. பற்றிய விபரம் யாவையும் கூறினார். மாலையே, இரவு வானலெயிச் சயெத்தியில் அப்படியே முழுமையாக அறிவிக் கப்பட்டது. மறுநாள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் மூதற்பக்கத்திலையே படங்களோடு சயெத்திகள் வெளிவந்தன. ரமேனெஸ் கூடத்தில் காலையிலிருந்தே முக்கிய நண்பர்கள் நினம் யாவையும் கவனித்தோம். ஓய்வானபோது நண்பரது சிறப்புகள், "கூறபாடங்களையே பற்றிப் பசீக் கொண்டோம். அவ்வளவேதான் நண்பரது ஆரம்பகால எழுத்துவாழ்வு, தனிப்பட்ட வாழ்க்கை, குடும்ப வாழ்க்கையை பற்றியெல்லாம் என்னால் ஓரளவு அறியமுடிந்தது. நண்பர் சில்லையார் சிலை வராசனே அவரது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை பற்றி அதிகம் அறிந்திருந்தார். நாவல்களில் வரும் கலஞ்சூரின் வாழ்க்கையையே அ. த. க.வின வாழ்க்கையும் அமறைத்திருந்ததுபோல தனென்றியது. அவரது வாழ்வின் ஏற்றங்களும் வீழ்ச்சிகளும் வருத்தத்தையே தந்தன. "என்ன சீமானாக ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்த நண்பர் இப்போது இப்படியாக கடசைக் காலத்தையே கழிக்க நேரிட்டது" என்று ஒருதடவை நண்பர் சிலை வராசன் கூறியது இன்றும் என்காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

குமரன் மார்ச் 15, 1974

குமரன் ஏப்ரல் 15, 1974

000000 000000 0.0.0. (3)

கனத்தமையானத்தில் நடபெற்ற அ.ந.க.வின் தகனக் கிரிகைக்கு எழுத்தாளர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் அனைவரும் வந்திருந்தனர். நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகளாகவும் பலர் வந்திருந்தனர். நீண்ட அமையான ஊர்வலத்தின் பின் தகனக் கிரிகை நடபெற்றது. அவர் ஒரு தனிமனிதராக வாழ்ந்து மடியவில்லை, பொது மனிதராக வாழ்ந்து மறைந்தார் என்பதை அவரது மரணமும் நிரூபித்தது.

அவர் மரணத்தைத் தொடரித்து உணர்ச்சி வசப்பட்டிருந்த நண்பர்களாகிய எம்மில் சிலர் அவர் நினைவாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என ஆசைப்பட்டோம். முதலாவதாக அவரது நினைவுக் கட்டடம் ஒன்றை கொழும்பு விவகோனந்த சபை மண்டபத்தில் நடத்தினோம், அக்கட்டத்தில் உணர்ச்சி மிகுதியில் பசே முடியாது என நடுகுசு அடத்தைக் கொண்டது இன்றும் நினைவில் வருகிறது. முக்கியமாக அவர் நினைவாக அவரது எழுத்துக்களை நூல் வடிவில் கொண்டுவர வேண்டும் என விரும்பினோம். இதற்காக அ.ந.க நினைவுக் குழு ஒன்றை அமைத்தோம். இக்குழுக் கட்டடம் மீண்டும் தடவரை நடைநடத்தும், புத்தக வளியீட்டிற்குப் பணம் சேர்க்கவும் முயன்றோம். எதிர் பார்த்தபடி எதுவும் சரேவில்லை. இதற்காக நேரம் செலவிட்டு உழைக்கத்தக்கவரும் கிடக்கவில்லை, இதனால் இம் முயற்சிகள் பாவும் தோல்வியே அடைந்தன. நண்பர் அ.ந.க.வை நினைவுக் குழுவோடு நாம் செய்யத் தவறிய இப்பணி எம்மதைத் தலகையிசு செய்ய கிறது.

அ. ந. க. விள் "வற்றியின் இரகசியங்கள்" என்ற நூலை அவர் வாழ்ந்தபோதே தமிழ் நாட்டில் வளியிட ஏற்பாடு செய்தன. அவரது எழுத்துக்களில் பரணத்தவமாக இன்றும் புத்தக உருவில் நிலைத்து நிற்கும் ஓரே நூல் இதுவையாகும். மிகவும் சிரமப்பட்டே இந்நூலை வளிக்கொணர் முடிந்தது. இந்நூலின் முழுப் பரவ்வையும் நானே சில நாட்களில் இரவ பகலாக சென்னை நகரில் திருத்திக் கொடுத்தன.

அவ்வளவே பஸ்ஸிலும் திருவிலும் நின்றே வகேமாக புரவ் பார்த்தது இன்றும் என நினவில வரூகிறதது. இந்நிலின் அட்டை அமபைபயையும் எளிமயாக தானே திட்டமிட்டது அ.ந.க.வின் அனுமதியையும் பற்றினே. அவரூகும் இந்நிலை அட்டை அமபைபுநன்கு பிடித்துக் கொண்டது. இந்நிலையின் பின்புறத்தில் அவரது படத்துடன் ஆசிரியரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பையும் வளியிட விரும்பினே. தமது எழுத்துலக தொடர்புபற்றி அவர் விரிவாக எழுதியிருந்தார், இக் குறிப்புகளை அட்டை அச்சிட ஏற்பாடு செய்த அச்சகத்தில் சூரூக்கி எழுத வணேடிய சப்தநிலை ஏற்பட்டது. அச்சகத்தார் வணேடிய அளவூக கமயை நண்பர் எழுதித் தத்த விபரங்களை நிலில் ஒன்றாக 10 நிமிடங்களில் சூரூக்கி எழுதிக் கொடுத்து திருப்பனே என நினகை கின்றனே. அவரிவீ ரகசேரி, சூதந் திரன், தசோபிமானி, ரீலங்கா. ஆகிய பத்திரிகைகளில் சில வருடங்களில் ஒன்று மாறி ஒன்றாக வலேயை செய்த விபரங்களைச் சூரூக்கும் போது ".... இதழ்களோடு ஒட்டியிருந்தவர்" என்று எழுதிய நினவையு. இந்நிலை ஒட்டியிருந்தவர் என்ற என வார்த்தை பிரயோகம் அ.ந.க.வின் மனதை மிகவும் பாதித்து விட்டது. அவர் ஓரூருநாள அதே நினவையாக இருந்து ஆற்றாது என்னிடம் வந்து அவரது அறிமூகக் குறிப்பதை திருத்தி அச்சிக்க முடியாதா என்று கேட்டார். நல்லணைத்தோடு நான் எழுதிய குறிப்பு அவரூகும் இத்தனை மனநோவு தரூம் என்று நான் கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவ்வார்த்தை அவரது எழுத்துலகச் சிறப்பை எவ்விதமும் பாதிக்க மாட்டாது எனவும் அவ்வார்த்தையை வணேயின் அடித்து விடலாம் எனவும் கறினனே. நான் எதிர்பார்த்தபடியே நில்கள் சில மாதங்களில் விற்பனைக்கு வந்ததும் அவர் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. உணர்ச்சி வசமான அவரது ஆளுமயை அவரோடு பழகிய எவரூம் மறக்க மாட்டார்கள்.

மனிதர் தமது குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து முதலாளித்துவ உலகில் பொருளாதார நோக்கோடு முன்னறும் வழிகள் பற்றி மனதோத்தவரீதியில் எழுதப்பட்ட பல நில்கள் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன. தமிழில் அவ்வாறான நில்கள் குறைவே. தமிழ்வாணன் சில எழுதியுள்ளார். அ.ந.க.வின் "வற்றியின் இரகசியங்கள்" தமிழ்வாணனுடையவற்றிலும் பார்க்க மிகவும் சிறப்பான நிலயோகும். அமெரிக்க, ஆங்கில நில்கள் பலவற்றைப் படித்தே அவர் இந்நிலை எழுதினார், என மனவையாரூகும் இந்நிலை மிகவும் பிடித்திருந்தது. அதை நான் அ.ந.சு.விடம் திரிவித்தபோது மிகவும் மகிழ்ச்சியடந்தார். மனவையார் ஓரூருநாள்கு விருந்துகும் அழைத்து வரூம் படி வணேடியது பற்றியும் திரிவித்தனே. அவர் மிக மகிழ்வோடு ஒப்புக் கொண்டார்,

பல நோய்களிடையே நாள்தோறும் மருந்தோடு வாழ்ந்ததால் அவர் உணவுபற்றி மிக விழிப்பாக இருந்தார். அவரூகும் பிடித்தமான இரவூணவூபற்றி வினாவி கடைசியில் தோசைக்கு ஒப்புக் கொண்டார், மனவையார் சப்தாக ஒவ்வொன்றாக சூட்டு தட்டில் இட்டதை, சுவதைது அளவொடு சாப்பிட்டது இன்றும் என நினவில நிலதைதுள்ளது. அவரூடையே கூடும் பவாழ்வு பரணத்துவம் பற்றாததால் போலும் அவர் கூடும் பங்களூகும், கூடும் பபண்களூகும் அளவூமீறிய மரியாதை காட்டுவதையும் அவதானித்தனே.

அவரது படப்புகளில் "மதமாற்றம்" சிறந்ததோர் படப்பாகும். அந்நாடகத்தில் எனக்குப் பிடித்த அம்சம் கதையமைப்பாகும். தமிழ் நாடகம், சினிமா, நாவல்களில் பெரும்பாலும் எதிர்பாராத சம்பவங்களையும் நிகழ்வுகளையும் முன்வைத்துக் கதை நகர்த்தப்படுவதைக் காணலாம்.. இக் குறைபாட்டையே தம் நாடகத்தின் அ.ந.க. உத்தியாக சிறப்பாகப் பயன்படுத்தினார். இத்தகைய சம்பவங்களூகும் தயைவாம் சம் கொடுத்து மத வழிபாட்டுச் சிறப்பை விளக்கவதுபோல் காட்டி அதன் அடிப்படையையும்,

ஏமாற்றயும் அழுத்தமாகச் சாடியுள்ளார்.

நண்பர் தமது திறமையை பற்றி கட்சி நாட்களில் கற்பனை செய்ததுபோல இலக்கிய வரலாற்றில் அவர் மதிப்புப் பெறாததுபோல நேரிலும் நாடகத்துறையில் இந்நாடகம் அவருக்கு ஓர் அழியாச் சின்னமாக நிலைத்து நிற்கும் என்று துணிபாசுக் கஹுவனே.

கும்ரன் ஏப்ரல் 15, 1974